

Zondag 8 januari 2023
Driekoningen- openbaring van de Heer
JESAJA 60, 1-6 EN MATTEUS 2, 1-12

VERKONDIGING

Velen herinneren zich nog de traditie: pas na 6 januari, het feest van Driekoningen, mocht de kerstboom weg. Nu driekoningen niet meer op de eigenlijke dag, maar op de zondag rond 6 januari wordt gevierd, zou dit betekenen dat na vandaag het opruimen mag beginnen. Het feest van Driekoningen – Openbaring van de Heer – is ouder dan het kerstfeest van 25 december. In de oosterse kerken hebben ze dat terecht zo gelaten. We kennen de recente verhalen dat de oosterse kerken afgelopen dagen kerstmis hebben gevierd en ook dat ene Poetin daar misbruik van wilde maken. Afspreken dat je de wapens enkele dagen neerlegt heeft geen zin als je ze daarna weer oppakt. Het is toch geen kinderspel.

Op deze dag hoorden we woorden uit de oude visioenen van de profeet Jesaja. Troostende visioenen over een goede nieuwe toekomst. Een toekomst van heil en glorie voor alle volkeren. De profeet droomt ervan hoe van alle kanten mensen naar de heilige stad Jeruzalem komen. Zo droomt Jesaja over een goede nieuwe wereld. Zo dromen wij misschien ook over een nieuwe wereld. Die nieuwe toekomst kan gaan beginnen: er is iemand die die toekomst binnen handbereik heeft gebracht: Jezus Messias, heiland voor Joden en heidenen.

Vandaag overwegen we – net als alle jaren – het verhaal over de wijzen uit het oosten, ook wel driekoningen genaamd. En hoe bekender het verhaal, hoe moeilijker de boodschap goed te verstaan. Het verhaal van vandaag is het verhaal over mensen die op zoek zijn, de wijzen op hun moeizame reis. Wijzen zijn het, geen koningen. Er zijn helemaal geen koningen in het spel: of het moeten er twee zijn die tegenover elkaar staan: Jezus tegenover Herodes.

Matteus beschrijft hoe de zoekende mensen – mensen die willen nadenken, dat zijn wij hopelijk ook – op zoek zijn naar de ware koning. De evangelist beschrijft over de zoekende mensen de wijzen uit het oosten, die naar Jeruzalem trekken om daar te ontdekken wat echt van waarde is. De Schriftgeleerden gaan angstig in de oude boeken neuzen: 'In Bethlehem schijnt iets te gaan gebeuren' dat weten ze nog net maar verder spelen zij een wat suffe rol: Ze hebben absoluut geen zin om in beweging te komen en zelf de nieuwe dingen die er zijn gebeurd te onderzoeken. Herodes, de tegenspeler van de nieuwe kleine koning heeft beter in de gaten wat er aan de hand is en wil de geschiedenis van de nieuwe koning blokkeren. Hij zal alles doen wat in zijn macht ligt om die blokkade tot stand te brengen. Het zal hem niet lukken want God laat zich niet tegenhouden door wie dan ook. Herodes wil de nieuwe koning heimelijk en discreet te pakken krijgen. Maar zijn nauwkeurigheid sorteert geen effect. De nieuwe koning zal ontsnappen. Uiteindelijk zal een naamgenoot Jezus wel te pakken krijgen en hem, door een monsterverbond met Pontius Pilatus, laten doden. Het feest van Driekoningen, van Epifanie is het feest van de openbaring van de Heer. Als je alleen bij 25 december blijft steken weet je niet goed wie Hij is. We worden als gemeenschap van mensen die het wat aandachtiger willen volgen goed geïnstrueerd. Wij horen hoe hij werkelijk wilde zijn: vriend van alle volkeren, solidaire supporter van de mensen die het niet allemaal even gemakkelijk aankunnen, een trooster, een vreugdebrenger. Tot zijn gedachtenis daarom een regelmatig samenkomen:

*rond het boek: met aandacht luisteren naar de Schrift: naar de verhalen van de Joodse Bijbel, het eerste testament. Luisteren naar al die verhalen van de Jezusbeweging, het tweede testament. Wil de kerk toekomst hebben dan zal in de verkondiging het boek een steeds belangrijkere rol gaan spelen omdat Jezus er uit leefde en zijn leven ons verhaald wordt.

*Als gastvrije kerk. In zijn voetspoor proberen in dit nieuwe jaar samen te gaan , samen op te trekken en in zijn Geest proberen te handelen, gastvrij zijn voor allen die ons nodig hebben, voor alle gelovigen die zoeken naar God, jong- oud, christenen ook van andere kerken.

*als dienstbare kerk: wij zullen altijd moeten proberen er een eer in te scheppen ruimte te bieden in onze liturgie en ons diakonie als dienst aan elkaar voor alle mensen die op onze geloofsgemeenschap afkomen. In het gelaat van de ander zullen we zelfs bij uitstek de mogelijkheid bieden om God te ontmoeten zoals Hij op ons af wil komen in 2023. In zijn vragen, in zijn roep om steun maar ook in de troost die Hij ons zal bieden.

*En het gaat om volharding en geduld. En wat de volharding betreft....Ramses Shaffy heeft wat dat betreft een prachtig lied geschreven met als titel: we zullen doorgaan. Dat thema spreekt me enorm aan. We zullen doorgaan hier in Tilburg-Noord. We zullen doorgaan, dat geldt voor mensen die verdriet hebben en die doorgaan, dapper en volhardend. Dat geldt voor mensen die bouwen aan hun relatie: die zich inzetten voor hun naaste. We moeten doorgaan met al het werk aan de oecumene en de interreligieuze contacten, met de gastvrijheid zoals Jezus die leerde en met de bereidheid actief bezig te zijn aan de opbouw van onze wijk.

Zouden de visioenen van Jesaja werkelijkheid worden in onze dagen ?

We mogen het hopen. Misschien niet in die zin dat honderden en honderden op onze kerk af zullen komen. Die tijden zijn voorbij, maar wel in deze zin: dat wij door onze trouwe dienstbaarheid een teken zijn voor velen. Van de eerste christenen zeiden ze: zie hoe ze elkaar liefhebben. Wat zullen ze van ons zeggen? Hopelijk zoiets als: ze zijn toch wel met goede dingen bezig die mensen van de norbertijnenparochie. Mag het zo zijn en zo blijven. Amen

Abt Denis Hendrickx